

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **P. V.**, za účasti **Krajského úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, ul. 28. října, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2006, č. j. 58 Ca 19/2006-11,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení tohoto soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14. 10. 2005, č. j. 31142/2005/DSH/Hal/0002. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání podané stěžovatelem a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 9. 9. 2005, č. j. ODSH-3250/05, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) a přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi dle ust. § 30 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo uloženo dne 10. 11. 2006 u držitele poštovní licence, jehož prostřednictvím soud prováděl doručování, a to z důvodu nezastižení adresáta (stěžovatele) v místě jeho bydliště. Stejnou adresu přitom stěžovatel sám uvedl jako adresu pro doručování písemností i v podané žalobě. Při pokusu o doručení byl stěžovatel v souladu s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ust. § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyzvednout, a současně poučen o tom, že nevyzvedne-li si zásilku do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení doručované zásilky nedozví. Je pravdou, že stěžovatel si zásilku osobně vyzvedl na poště dne 18. 11. 2006. Vzhledem k dikci zákona ovšem nelze brát toto datum za den doručení usnesení krajského soudu. V té době již usnesení bylo doručeno fikcí a bylo již pravomocné. V souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004-36 (zveřejněno na www.nssoud.cz), za den doručení

rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti, nelze považovat den, kdy stěžovatel zásilku osobně převzal, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl. Za den doručení je tedy považováno pondělí 13. 11. 2006.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, bylo pondělí 13. 11. 2006 a jednalo se lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti bylo tedy pondělí 27. 11. 2006. Kasační stížnost však byla předána k poštovní přepravě k doručení soudu až dne 1. 12. 2006. Dle poslední věty ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle tohoto ustanovení ve spojení s § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť lhůta pro její podání byla zmeškána.

Nad rámec rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvádí, že s ohledem na shora uvedené okolnosti se nezabýval (a ani se zabývat nemohl) věcnými námitkami stěžovatele. Kromě toho zákon stanoví v ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. pro stěžovatele povinné zastoupení advokátem. Krajský soud se pro opožděnost podání kasační stížnosti s touto vadou nevypořádával a jeho postup v této věci je nutno hodnotit jako správný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

